

Ulichaparas Pasha: The Complex Meaning of Kapparah

R. Shlomo Zuckier
כ"ט אדר ער"ח ניסן ה'תש"פ
03.25.20

כפרה בראש חודש ובפרשת ויקרא

1. ברכה רביעית למוסף ראש חודש

ראשי חֲדָשִׁים לְעִמְךָ נִתְּתָה. זְמַן כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶיךָ. בְּהִיּוֹתֶם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רִצּוֹן. וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֵדָם. זְכֵרוֹן לְכָלֶם יְהִי. וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזְבַּח חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן וְעוֹלַת רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִעְלָה עֲלֵיךָ וּשְׁעִירֵי עֲזִים נִעְשָׂה בְּרִצּוֹן. וּבַעֲבוּדַת בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כְּלָנוּ. וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבַדְךָ הַנְּשָׁמְעִים בְּעִירְךָ. הָאֲמֹרִים לְפָנֶיךָ מִזְבַּחַךָ. אֲהַבְתָּ עוֹלָם תְּבִיאָה לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר:
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בַּיִת מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נִעְשָׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרִבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם. וְאֵת מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. נִעְשָׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רִצּוֹנְךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּבָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כְּאֲמֹר:
וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לַה'. פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם. וְאֵיל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וּמִנְחַתָּם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְבַר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וְזֵינן כְּנֹסְכוֹ. וּשְׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנַיִם תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. חֹדֶשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה. לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפָרְנִסָּה וְלִכְלִפְלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן. (בְּשֵׁנִית הַעֵיבוֹר עַד חוֹדֶשׁ נִיסָן וְלְכַפֵּרַת פֶּשַׁע). וְיִהְיֶה הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ. תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְפָדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעִמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּחַרְתָּ מִכָּל הָאֲמוֹת. וְחֻקֵי רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעָתָה:
בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים:

2. תלמוד בבלי מסכת שבועות דף ב עמוד א עמוד ב

...ידיעות הטומאה - שתיים שהן ארבע....

ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף - שעירי הרגלים ושעירי ראשי חודשים מכפרין, דברי ר' יהודה; ר"ש אומר: שעירי הרגלים מכפרין, אבל לא שעירי ראשי חודשים; ועל מה שעירי ראשי חודשים מכפרין? על הטהור שאכל את הטמא; ר' מאיר אומר: כל השעירין כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו. היה ר"ש אומר: שעירי ראשי חודשים מכפרים על הטהור שאכל את הטמא, ושל רגלים מכפרין על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ושל יום הכפורים מכפר על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף.

3. תלמוד בבלי מסכת שבועות דף ט עמוד א

מה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו לה? אמר הקדוש ברוך הוא: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירח!

4. ויקרא פרק ד

(כז) וְאִם־נִפְשׁ אֶחָת תִּחַטָּא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְקֹנֵק אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ וְאָשָׁם:
(כח) אִזּו הוֹדֵעַ אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא וְהִבִּיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עֲזִים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא:
(כט) וְסִמְךָ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשַׁחֲטָהּ אֶת־הַחַטָּאת בְּמִקְוֹם הָעֵלָה:
(ל) וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִדְּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קֶרְנֵת מִזְבַּח הָעֵלָה וְאֶת־כָּל־דְּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:
(לא) וְאֶת־כָּל־חֲלֵבָהּ יִסִּיר כְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֲלֵב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקֵּטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה לְרִיחַ נִיחַח לִיקְנֹק וְכַפֵּר עֲלֵיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ: פ

פסוקים הקשורים לכפרה

4. בראשית פרק לב (פרשת וישלח)

(יז) וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדָר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עֲבְרוּ לְפָנַי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדָר וּבֵין עֵדָר:
(יח) וַיֵּצֵאוּ אֶת־הָרֹאשׁוֹן לְאִמָּר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אַחִי וּשְׂאֵלְךָ לְאִמָּר לְמִי אַתָּה וְאָנָּה תִלְדָּךְ וְלִמִּי אַלֶּה לְפָנֶיךָ:
(יט) וְאִמָּרְתָּ לְעֲבָדְךָ לֵיעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאִדְנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם־ הוּא אַחֲרֵינוּ:
(כ) וַיֵּצֵאוּ גַם־ אֶת־הַשְּׁנַיִם גַּם־ אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם־ אֶת־כָּל־הַהֲלָכִים אַחֲרָיִם הָעֵדְרִים לְאִמָּר כְּדָבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמִצְרָאִים אֹתוֹ:
(כא) וְאִמָּרְתָּם גַּם־ הִנֵּה עֲבָדְךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אִמָּר אֶכְפְּרָה פְּנֵינוּ בְּמִנְחָה הַהֲלָכָה לְפָנַי וְאַחֲרֵיכֶן אֶרְאֶה פְּנֵי אֹהֲלֵי יִשְׂרָאֵל פְּנֵי:

5. בראשית פרק ו פרשת נח

(יד) עֲשֵׂה לְךָ תַבֵּת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַעֲשֶׂה אֶת־הַתַּבֵּה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמְחוּץ בַּכֹּפֶר:

6. שמות פרק ל

(יא) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(יב) כִּי תֵשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כְּפֹר נִפְשׁוֹ לִיקְנֹק בַּפֶּקֶד אַתֶּם:

(יג) זֶה! יִתְּנוּ כָל־הַעֲבָרִים עַל־הַפְּקֻדִים מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרֶה הַשֶּׁקֶל מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִיקְנֹק:....

(טו) הָעֶשְׂרִים לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֻצֵי הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְקֹנֶק לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

(טז) וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתָה אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְקֹנֶק לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

7. במדבר פרק לה פרשת מסעי

(ל) כָּל־מַכְהֵנֶפֶשׁ לִפְנֵי עֲדִים יִרְצַח אֶת־הַרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא יַעֲנֶה בְּנַפְשׁ לְמוֹת:

(לא) וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנַפְשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי מוֹת יוֹמֵת:

(לב) וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לְשׁוּב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן:

8. ישעיהו פרק מז

(יא) וְגַם עֲלִידָה רָעָה לֹא תִדְעִי שְׁחָרָה וְתִפֹּל עֲלֶיךָ הָהוּה לֹא תוֹכְלִי כְּפָרָה וְתֵבֵא עֲלֶיךָ פְתָאִים שׁוֹאֵה לֹא תִדְעִי:

9. שמואל ב פרק כא פסוק ג

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַגִּבְעֹנִים מַה אֶעֱשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֶכְפֹּר וּבְרַכּוּ אֶת נַחֲלַת יְקֹנֶק:

משמעות המילה כפרה

1. הסרה

10. רש"י בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק כא

(כא) אַכְפֵּרָה פָּנָיו - אַבְטַל רוּגְזוֹ וְכֵן (ישעיה כח יח) וּכְפַר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת, (שם מז יא) לֹא תוֹכְלוּ כְפֵרָה. וְנִרְאָה בְעֵינַי שְׂכַל כְפֵרָה שְׂאֵצֵל עוֹן וְחִטָּא וְאֵצֵל פָּנִים כּוֹלֵן לְשׁוֹן קִנּוּחַ וְהַעֲבֵרָה הוּן, וְלְשׁוֹן אַרְמִי הוּא הַרְבֵּה בְתַלְמוּד (ב"מ כד א) וּכְפַר יָדִיה, (גיטין נו א) בְּעֵי לְכַפּוּרֵי יָדִיה בַּהֲהוּא גְבֵרָא, וְגַם בְּלְשׁוֹן הַמִּקְרָא נִקְרָאִים הַמְזַרְקִים שֶׁל קִדְשׁ (עזרא א ז) כְּפּוּרֵי זֶהב, עַל שֵׁם שֶׁהִכְהֵן מִקְנַח יָדָיו בְּהֵן בְּשִׁפְתַּי הַמְזַרְק:

11. תרגום אונקלוס בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק כא

(כא) וְתִימְרוּן אִף הָא עַבְדְךָ יַעֲקֹב אֶתִי בְתֵרְנָא אֶרִי אִמֵר אֲנִיחֵינִיה לְרוּגְזִיה בְּתַקְרוּבְתָא דְאִזְלָא קִדְמִי וּבְתֵר כֵן אַחֲזִי אַפּוּהִי מֵאִים יִסַּב אִפִּי:

12. רש"י ישעיהו פרק כח פסוק יח

(יח) וְכּוֹפֵר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת - וְיַתְבַּטַּל הַבְּרִית אֲשֶׁר אִמַרְתֶּם כִּרְתֵנוּ בְרִית אֶת מוֹת כֹּל כְּפֵרָה לְשׁוֹן קִנּוּחַ סִילּוּק דְבַר וְכֵן (בראשית לב) אַכְפֵּרָה פָּנָיו:

13. רד"ק בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק כא

אַכְפֵּרָה פָּנָיו - אֲסִיר כַּעֲסוֹ, כֹּל לְשׁוֹן כְּפֵרָה עֲנִין הַסֵּרָה, וְכֵן וּכְפַר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת (ישעיה כ"ח) לֹא תוֹכְלִי כְפֵרָה (שם מ"ז) וְכֵן כְּפֵרַת הָעוֹן הוּא הַסֵּרַת הָעוֹן. פָּנָיו, עֲנִין כַּעֲס, כְּמוֹ וּפְנִיָה לֹא הִיא לֵה עוֹד (שְׁמוּאֵל א' א' י"ח):

14. ספרא אחרי מות פרשה ג תחילת פרק ד

(א) וּכְפַר עַל הַקּוֹדֶשׁ מִטּוֹמְאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל חֲטָאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד וְגו', יֵשׁ לִי בְעֵינַי הַזֶּה לְהִבְיָא שְׁלֹשָׁה טּוֹמְאוֹת טּוֹמְאוֹת עֲבוּדָה זֹרָה, כְּמָה שְׁנֹאמַר לְמַעַן טַמְא אֶת מִקְדָּשִׁי וְלַחֲלֹל אֶת שֵׁם קִדְשִׁי, טּוֹמְאוֹת גִּילּוּי עֵרִוּוֹת שְׁנֹאמַר לְבַלְתִּי עֹשׂוֹת מַחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לְפָנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם, טּוֹמְאוֹת שְׁפִיכַת דַּמִּים שְׁנֹאמַר וְלֹא תִטְמְא הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹכֵן בְּתוֹכָם.

2. כופר

15. רמב"ן בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק כא

(כא) אכפרה פניו במנחה - אבטל רוגזיה, וכן וכפר בריתכם את מות (ישעיה כח יח), לא תוכלי כפרה (שם מז יא). ונראה בעיני שכל כפרה שאצל חטא ועון ואצל פנים, כלם לשון קנוח והעברה הן. ולשון ארמית הוא בהרבה מקומות, בעי לכפורי ידיה (גיטין נו א). וגם בלשון מקרא נקראים המזרקים כפורי זהב (עזרא א י) על שם שבהם מקנח ידיו בשפת המזרק, לשון רבינו שלמה. וכן אמר אונקלוס אנחינייה לרוגזיה: ואם כן יהיה פירושו, כי חשב יעקב בלבו אכפרה פניו, והכתוב מגיד לנו זה, כי איננו ראוי שיאמרו השלוחים לעשות ככה. וכך פירש רבי אברהם. ואיננו ישר בעיני שייצטרך הכתוב להגיד לנו עתה מחשבתו זאת, והיא ידועה בכל שולחי מנחה. ועוד, שאם כן היה ראוי שיזכיר הכתוב זה בתחלה, והנה גם הוא אחרינו כי חשב אכפרה פניו, כי עתה לא הוסיף על הצואה ההיא: אבל הנכון כי עתה הוסיף לפרש להם שיאמרו הנה גם הוא אחרינו בלשון כבוד, כלשון זה, גם הנה עבדך יעקב אחרינו, והקדים אותנו לפניו לתת כופר נפשו על ראותו פני כבודך במנחה הזאת, כאשר יתנו העבדים כפרם בתת להם רשות לראות פני המלך, ואחרי כן אראה פניו כי אולי ישא פני ויכבדני, להיותי מרואי פני המלך. וזה דרך מעלה מראתו ממנו. ובא אכפרה פניו, כדרך ואיש חכם יכפרנה (משלי טז יד), יתן כפר על החמה: ולשון קנוח בכפור איננו לשון קדש רק לשון ארמית, וכן כפורי זהב שם המזרקים בבבל, כי לעולם לא תבא כפרה בחטא, אבל יאמר לכפר על נפשותיכם (שמות ל טו), לכפר עליו ונסלח לו (במדבר טו כח), על נפשו, ויאמר אכפרה בעד חטאתכם (שמות לב ל), וכולן מלשון ונתנו איש כופר נפשו (שם ל יב), שהוא פדיון:

3. פיוס

16. חידושי הריטב"א מסכת שבועות דף ט עמוד א

הכי גרסינן וכן גירסת כל הספרים הביאו כפרה עלי שמעטתי את הירח. והכי משמע מהא דמהדרינן דאם כן לימא קרא על ה', אלמא עלי גרסינן ולא גרסינן על שמעטתי, והרבה פירושים נאמרו בו, ועל דרך האמת סוד גדול בדבר רמוז בפרשת בראשית בפירוש התורה לרבינו הגדול ז"ל, אבל המחזור שבפירושים לפשוטו הוא כי לשון כפרה זה הוא כולל שני דברים, לשון כפרה ממש, ולשון פיוס כלשון אכפרה פניו במנחה (בראשית ל"ב), וה"ק כפרה שלכם שיהא בה פיוס עלי ללבנה שמעטתי, ועלי כמו במקומי, ולשון הכתוב שאמר לחטאת לה' כולל לשניהם לחטאת לישראל לה', ולחטאת ולפיוס בשביל השם.

17. מצודת ציון שמואל ב פרק כא פסוק ג

(ג) אכפר - ענין בטול הרוגז כמו אכפרה פניו (בראשית לב):

18. רש"י דברים פרק לב פסוק מג

וכפר - לשון רצוי ופיוס, כמו (בראשית לב, כא) אכפרה פניו אנחינייה לרוגזיה:

4. כסוי

19. אבן עזרא בראשית שיטה אחרת - דקדוק פרק ו פסוק יד

וכפרת - לשון מכסה. ובעבור זה נקרא הכפר כפר מגזרת כפרת. וגם וכפר עליו הכהן (ויקרא ד, כו) בדרך כפר חטאה. והפנימי יקרא בית כמו הבית הסגור שאינו נראה:

20. אלשיך על בראשית פרשת נח פרק ו פסוק יד

ובזה מצאנו ראינו טוב טעם אל שנות הכתוב את טעמו לומר בכופר, ולא אמר בזפת כמו שאמר במשה, אך הוא לרמוז היות הזפת גם מבית לכפרת עון, על כן הוציאו בלשון כופר, ואמר מבית ומחוץ בכופר:

21. רש"י הירש בראשית פרשת נח פרק ו פסוק יד

כפר קרוב ל"גבר", "קבר". הוראת היסוד: כיסוי מגן או מונע. הוא מגן על עצם, לבל יושפע מן החוץ; כך כאן וכך "כפרת". והוא מונע עצם מלהשפיע כלפי חוץ; כך: "כפר פנים": לעצור כעס; "כפר ברית" (ישעיהו כח, יח): לבטל את השפעת הברית. "כפר" ביחס לחטא מצוי בשתי ההוראות: "כפר על הנפש מן החטא": להגן על הנפש מפני תוצאות החטא. "כפר על עוון", "כפר על פשע": לבטל את תוצאות החטא, למנוע את החטא מלהשפיע על הנפש. "כפר": בתים שנבנו רק לצורך הגנה על העובד - בניגוד לעיר, שלבתייה יש ייעוד עצמאי, והם יסוד לכל תרבות העיר. בית האיכר איננו בבחינת "עיר" לאיכר. (ראה לעיל ד, יז). "כפיר": אריה צעיר, מנהיגה ומגינה של להקת אריות. כאן מתגלה הקרבה עם "גבר". - שם העץ "גפר" קרוב ל"כפר": אולי היתה סגוה לעץ למנוע חדירת מים.

22. תהלים פרק לב פסוק א
לְדוֹד מְשִׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:

כפרה, ריח ניחוח, ורצון השם

23. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף פט עמוד א
מתני'. כל המקודש מחבירו קודם את חבירו; דם החטאת קודם לדם העולה, מפני שהוא מרצה; איברי עולה קודמין לאימורי חטאת, מפני שהוא כליל לאישים;

24. רש"י מסכת זבחים דף פט עמוד א
שהוא מרצה - מכפר על חייבי כריתות הצריך ריצוי גדול.

25. רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ט הלכה ה
דם החטאת קודם לדם העולה מפני שדם החטאת מכפר, איברי עולה קודמין לאימורי חטאת מפני שהעולה כולה לאשים

26. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף עז עמוד ב
דתניא: נטמא בשר, או שנפסל, או שיצא חוץ לקלעים - רבי אליעזר אומר: יזרק, רבי יהושע אומר: לא יזרק. ומודה רבי יהושע שאם זרק - הורצה.

27. ספרי במדבר פרשת שלח פיסקא קז=קיח=קמג
תקריב ריח ניחוח לה', נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני:

28. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף מו עמוד ב
מתני'. לשם ששה דברים הזבח נזבח: לשם זבח, לשם זובח, לשם השם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניחוח, והחטאת והאשם - לשם חטא...
גמ'. אמר רב יהודה אמר רב: עולה - לשם עולה, לאפוקי לשם שלמים דלא; אשים - לשם אשים, לאפוקי כבבא דלא; ריח - לשם ריח, לאפוקי אברים שצלאן והעלן דלא, דאמר רב יהודה אמר רב: אברים שצלאן והעלן - אין בהן משום ריח; ניחוח - לשם הנחת רוח; לה' - לשם מי שאמר והיה העולם.

29. רש"י מסכת זבחים דף מו עמוד ב
הנחת רוח - נחת רוח לפני הקדוש ברוך הוא שאמר ונעשה רצונו.